

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Quàm multi Astrologorum sese stultijs falli sinant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

stellas, non esset, virtutem exercere, atque astris quo cunque de-
mum inclinantibus dominari. Aut quo modo posset virtutem
præcipere Deus, quam homo, obstantibus astris, non posset
exercere?

VI.

S. Ambros.
loc. cit.

S. Augustin.
super Ioan.
serm. 8.

Hoc Fato, igitur aceusat Deus, excusatur homo; quia
per Fatum, ad necessitatem genitalem, non ad instituta morum aclus
nostrī factāg, referuntur. Frustra ergo leges, frustra iura; immeritis
præmia, innocentibus supplicia proponuntur. Non enim recte pu-
niuntur, qui aliter facere non potuerunt. Neque necessitas, sed
voluntas præmium meretur. Non igitur stolida tantum, sed &
impia est hæc Fatalis Astrologia. Et tamen quām innumerabiles,
hoc æuo, homines opinione ista, se sinunt fascinari? Non recen-
sebo iam totos libros, ingenti precio, à summis, medijs, infimis
emtos, quibus credunt, omnia describi quæ sibi sunt euentura.
Quām multi, tanquam Sibyllæ folium, aestimant libros cum anna-
libus Volusi comparandos, in quibus legunt, signo Arietis ortos
præstantissimos esse consilio, quod in grege huiusmodi emineat pecu:
aut locupletiores, quod vestitum habeat aries naturalem: aut libera-
les, quod lanam suam aries non inuitus deponat: Laboriosos & patien-
tes seruitij, quos nascentes Taurus aspicerit, quia hoc animal laborio-
sum & assuetum iugo spontanea seruituti colla submittit: Percussorem
quoq, cuius natuūlātē scorpius in sua parte complexus sit; & malitia
venena reuomeret, eo quod animal venenatum sit. Ad arbitrium
Astrologi, quām multi, dum se Martios credunt, ad coniunctio-
nem Martis non solum bellant, sed etiam prælia committunt?
mercaturas alij, alij sceptræ prehensant, quia se vel Mercuriales,
vel Iouiales arbitrantur? Fati immo Orci mancipia. Nummos ac-
cipiunt, cum se homines hominibus vendunt: dant isti nummos, ut se va-
nitatibus vendant. Intrant enim ad Mathematicos, ut emant sibi do-
minos, quales Mathematicis dare placuerit: vel Saturnum, vel Iouem,
vel Mercurium, vel si quid aliud sacrilegi nominis. Intravit liber, et
numnis datis seruus exiret. Immo vero, non intraret, si liber esset, sed
intravit, quo eum dominus error, & domina cupiditas traxit. Nunc-
quid hoc experimur, quoties cynigeri, seu Ægyptij illi veratores,
seu errores potius, apud nos, circumuagantur? Cum enim illi
in vrbes non admittantur, plenis curiosi vijs ad eos excurrunt, va-
ticiniaque immo mendacissima mendacia ab illis mercantur. Vnde
alij minantibus astris tristes, alij spe temerarij, in quantas non-
incia

incident calamitates? Certè illud mirari satis non possum, non modò, quòd Calendaria eiusemodi prædictionibus præliorum, cladium, mortuum, fatorum pestilentissima, lucri caussa, nonnulli excogitare, alij typis vulgare, alij vendere audeant; sed etiam, quòd tot reperiant emtores, lectores, credidores: immo à Catholicis Magistratibus ac Principibus, contra tot decreta Pontificum, fulmina Conciliorum, & adeò ipsa etiam iura legesque ciuiles, edere, vendere, legere, credere permittantur. Vtinam illud penderent de expellendis incolis ad Israëlitas dictum: *Gentes iste, Deut. 18.14. quarum possidebis terram, augures & diuinos audiunt: tu autem a Domino Deo tuo aliter institutus es, à qua institutione si recesseris, vide, ne & tu extermineris.*

At putant, se patrocinium habere sacrae scripturæ, in qua Magi aduentus sui caussam illam indicant: *Vidimus enim stellam eius.* Sanè D. Gregorius scribit, Priscillianistas docuisse, stellam hanc fuisse fatum Christi. Quibus accedunt Albusasar & ex eo author Speculi, quod vulgo Alberto Magno ascribitur, aliisque, qui autumant, Mundi Conditorem, in astris, prouidentiam suam, & ea, quæ per illam facturus est, certis notis signasse, & velut characteribus quibusdam inscriptisse. Vnde existimant etiam, in illa Christi stella, Christi ortum Magos legere potuisse; neque ortum tantum, sed etiam mores, miracula, vitamque vniuersam. Petrus de Aliaco Cardinalis & Archiepiscopus Cameracensis scribit, sub tempus Natiuitatis Christi, fuisse concursum Iouis cum Saturno, in Cancro: *in ipsa vero Christi Natiuitate,* inquit, *Horoscopus erat pars Virginis octaua (quæ religionis mutationes & partu Virginis significat) in culmine vero celi erat Saturnus; in imo autem Sol.* Quem Seruatoris Horoscopum in figura spectandum exhibit Sixtus Senensis.

Verum tametfi hoc de ascensu Virginis & beniguo siderum in Christum nascentem aspectu fidei non repugnat, vt ait Salmeron; repugnat tamen rationi, stellam Magis Christi ex Virgine ortum, mores, miracula, singulaque facta ostendere potuisse. Quo pacto enim Christi ex Virgine ortus, transfiguratio, Crucifixio, Resurrectio, res tam supernaturales, arte naturali, qualis dicitur esse Astrologia, deprehendi potuissent? An characteres aliqui in ea stella cernebantur? & litteris fortasse scriptum ibi erat: *Virgo peperit: Christus natus est: Crucifigetur: In celum ascendet?* At cur eas litteras

VII.

Matth. 2. 2.

S. Gregor.
homil. 10. in
Euang.Petrus de A-
liaco Car-
din. & Ar-
chiep. Ca-
merac. q. 30.
in Gen.
Sixt. Seneni.
lib. 6. Biblio-
oth. c. 10.

VIII.